

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 15den NOVEMBER, 1823. N. 45

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy op het advies der Leden van den Raad van Policie dezes eilands en in concurrentie met dezelve als raadzaam en noodig hebben goedgevonden, onder nadere approbatie van het Gouvernement in het moederland, provisioneel te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald.

1. Dat by den Secretaris van den Raad van Civile en Criminele Justitie zal worden aangelegd eene afzonderlyke Rolle, genaamd de Correctionele Rolle.

2. Dat dezelve Rolle zal gehouden worden door den President en een der Leden van den Raad van Civile en Criminele Justitie als Commissarissen uit welgemelden Raad.

3. Dat alle kleine misdaden die gewoonlyk begaan worden door lieden welker rang, stand en omstandigheden tot hun eigen belang en nut, zoo wel als ter bevordering der Justitie, eene uitzondering in de gewone regtspleging tot bestraffing derzelve vorderen, door den Raad Fiscaal, voor zoo ver zyn weledele gestrenge dezelve onder die cathagorie vermeent te moeten rangschikken, voor de gemelde Commissarissen uit den Raad van Civile en Criminele Justitie zullen worden gebragt, om de plano en zonder vorm van proces te worden getermineerd.

4. Dat als de gemelde Commissarissen van oordeel zyn dat de misdaden van meer aggravanten aard zyn, dan volgens de beoordeeling van den Raad Fiscaal, hun Ed. als dan zullen vermogen te gelasten om dienaangaande op de gewone wyze te procederen.

5. Dat de straf door de gemelde Commissarissen tegen de in de laatstvoorgaande afdeeling bedoelde personen uit te wyzen eene gevangenis van acht dagen, met of zonder te water en te brood, of drie dagen kromsluiting niet zal mogen te boven gaan; edoch wanneer dusdanige personen werkelyk leden van de schuttery of van den Landstorm zyn, zal de laatstgemelde straf van kromsluiting tegen dezelve niet mogen worden gewezen.

6. Dat de voorzeide Correctionele Rolle op het Fiscalaat zal moeten worden gehouden en de bekendmaking der straf aan gecondemneerden binnens kamers zal moeten geschieden.

7. Dat mits de Raad Fiscaal de voormelde Commissarissen daartoe den dag te voren laat convoceren, derzelver zittingen op Maandag en Donderdag ter Fiscalaat zullen gehouden worden, en wel des Donderdags na den afloop der Civile Rolle of Raads Sessie.

8. Dat alle deze straffen moeten worden gerangschikt onder de Correctionele en midsdien geene sequele van eenige infamie hebben.

Gedaan op Curaçao den 10den November 1823, het tiende jaar Z. M.'s regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amtserdam, en in de Willemstad, den 12den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Den 1sten November 1823

NAAR AMSTERDAM,

Zal in het begin van January aanstaande vertrekken

DE BRIK

DE SNELHEID,

Kapitein E. CLA SEN.

Voor Vracht en Passagie, vervoege men zich by P. J. MULLER.

Tevens wordt een ieder gewaarschuwd aan de Equ page van voornoemde brik geen krediet te verleenen, daar zulks noch door den kapitein noch door den geconsigneerde zal betaald worden.

Den 27sten Oetober 1823.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, na hieromtrent inge wonnen te hebben het advies der Leden van den Weledelen Achtbaren Raad van Politie dezes Eilands, ten gevolge van verzoeken die door onderscheidene belasting-schuldigen aan het Fonds tot Vernietiging der Bewyzen van de Afgekeurde Johannessen aan Zyne Excellentie gedaan zyn ter verkryging van uitstel van betaling, heeft besloten een algemeen verder uitstel tot ultimo der maand December dezes Jaars te verleenen, zoo als zulks door Zyne Excellentie verleend wordt, aan al de genen die als nog aan het voorz ide Fonds wegens de belastingen op eigendommen en consumtie schuldig zyn met vrylating om de voldoening binnen di n tyd by termynen ook te doen; edoch daarna zullen er regtsmiddelen worden aangewend om degenen dewelke als dan nog aan het gemelde Fonds mogten schuldig zyn, tot de betaling te noodzaken.

Uit naam en van wege Zyne Excellentie den Gouverneur voormeld,

De Gouvernements Secretaris,

W PRINCE.

Den 1sten November 1823

UIT DE HAND TE KOOP.

TWEE zeer logeabele Woonhuizen, staande en gelegen op Pietermaay N. Z. Wyk 2, No. 155 en 156. Te bevragen by

M CARDOZE. &
J. FERGUSON

Voor de Curaçaosche Courant.

AAN DEN VREDELIEVENDEN COURANT LEZER

Met heldenmoed verschynt gy op het tooneel om daadzaken, op de zuiverste waarheid gegrond, te wederspreken, en myne aanmerkingen, omtrent het vermist wordende boeken van het Leesgezelschap, met den naam van nyd te bestempelen. De bron waaruit myne aanmerkingen gevloeid zyn, is die der waarheid en billykheid; ik heb geenszins myne pen gebezigd om U te vermaken, en laat dus bedaard aan U over, hoe gy over my oordeelen wilt.

Gy stelt alle pogingen in het werk, om hem die met het bestuur belast is, met zoo veel geestdrift te verdedigen, dat uwe eigene verbeeldings kracht geene woorden genoeg tot dat einde voortbrengen kan; oude dichters worden door U te hulp geroepen, om met de vleyendste taal, de gunst van hem die het bestuur in handen heeft, te verwerven, en door uwe lofspraken zyne vriendschap intewinnen.

Ik moet met U toestemmen, dat de beste vruchten meestal aan den wespen beet bloot staan; doch, uwe bedoeling daarmede is zeer ongepast, en ontstaat zekerlyk door de geest van vleyery, die U misschien in de vroege jeugd, door uwe voedster ingeboezemd is geworden; doch dewyl gy vruchten tot eene vergelyking aanhaalt, moet ik U verzoeken uwen vriend de bestuurder indachtig te maken: *dat er geene slechter vrucht is, dan die welke nimmer tot rypheid komt*

Door uwe yverige verdediging, Vredelievende Heer, stelt gy immers uw' vriend, die zich onder de vleugelen uwer bescherming begeven heeft, in een belagchelyk daglicht; gy treedt voor hem op, even als of hy geen' *moed*, noch geene *magt* genoeg bezat, om eene zaak, die slechts hem betreft, te wederleggen; indien hy daartoe de mogelykheid inzag, zoude hy zeker niet huiverig zyn, om op myne aanmerkingen te antwoorden, en U tot dat einde niet als zynen aap gebruikt hebben.

Ik stel wel is waar belang in het lot der verlorene boeken, doch niet zoo zeer om derzelver waarde, dan wel om dat het strydig is, met myne gevoelens, dat de billykheid, welke de band der menschelyke zamenleving is, zoude met de voeten getreden worden; en waarom zouden de leden des Leesgezelschaps duiden dat zy als niets beduidende wezens behandeld, en over het hoofd zouden gezien worden?

Het oude versje, hetwelke gy als een lokaas gebezigd hebt, om my tot het aan den dag komen aantemoedigen, zal geenszins de gewenschte uitwerking hebben; dan, daar gy zoo gaarne wenscht met mynen waren naam bekend te zyn, zal ik U daartoe eenen weg aanwyzen: laat uw' vriend, die gy zoo edelmoedig verdedigt, de boeken, overeenkomstig de lyst (welker afschrift ik thans in handen heb,) byeenbrengen, laat het Leesgezelschap tot volkomenheid gebragt worden, laat hy dan eene afdoening van zaak daarstellen, dan verzeker ik U dat ik my dadelyk, en zonder eenige aarzeling ontmaskeren zal, en als de schryver van dit, en het vorige artikel optreden; doch, zoo lang zulks geene plaats hebben kan, verkies ik, myn' waren naam te verbergen; schoon onbekend heb ik immers reeds de verzekering gegeven, dat een groot aantal der boeken, in handen van personen zyn, die niet tot het Leesgezelschap behooren; wie zy zyn, moet hy, die de boeken aan hen afgegeven heeft, zekerlyk weten, en waarom zoude ik zoo voorbarig zyn, om als mede lid te voorschyn te komen, en *de kastanje uit het vuur halen?* deze taak laat ik aan hem over die het bestuur op zich genomen heeft, en die dus verpligt is voor deszelfs geregeldheid te waken.

De waarheid is wel beminnelyk wanneer hare uitspraak gunstig is, doch zy verwekt afkeer zoodra zy over ongunstige zaken handelt; hoe vaak wordt zy niet openlyk aangerand, wanneer zy de verkeerdheid en dwalingen aanwyst; men ziet dus uit de baat, die vele menschen de waarheid ontslagen, verscheidene schepsels aan de grootste onbillykheid en ondeugden overgeleverd.

Ik vermeen voor U myne gevoelens onbewimpeld uitgeboezemd te hebben, en zal voorts, U als eenen tweeden *Zoïlus* beschouwende, alle uwe schimpredenen en lasteringen, waarmede gy my zoo mildadig begiftigd hebt, voorbygaan, daar het geenszins myn voornemen is, om van het Weekblad een strydperk te maken; dus zal ik van U afscheid nemen, en U zeer gaarne het vermaak gunnen, van met de dichtregelen van Vader Cats, in het vervolg met luister in de Courant te verschynen.

" Ik tracht naar de waarheid en naar de billykheid;
" Die zyn 't waar zich myn geest geheel en al opleid."

EEN BEMINNAAR DER WAARHEID.

De onderscheidene brieven en berigten uit het Zuiden van Spanje in de Amerikaansche nieuwspapieren geplaatst, schilderen een treurig tafereel, van den beklagenswaardigen toestand van Spanje. De meeste Spaansche opperhoofden hebbende zich door de Franschen laten omkoopen om hun land te verraden, zoo zyn byna alle troepen van allen onderstand ontbloot; en zyn op zich zelven gebleven; deze door de verradery hunner zedelooze opperhoofden als door gebrek aan benoodigheden tot muitery vervoerd zynde, hebben hunne vaandels verlaten, zich door het land verspreid en vervolgens zich tot roovers benden vereenigd: alle Spaansche provintien zyn dus opgevuld met moord, brandstichtingen, plunderingen en geweldadigheden; verscheidene dorpen zyn geheel afgebrand, en alle wyngaarden roondom Malaga zyn moedwillig in brand gestoken en geneel vernield, waardoor de wyn oogst voor vele jaren bedorven zal zyn.

De Franschen zullen genoodzaakt zyn, om Spanje gedurende verscheidene jaren met hunne troepen te bezetten; want indien zy dit land ontruimen is het zeker dat de burger oorlog op nieuw met alle woede zal ontvlammen. Zie daar dan de naamlooze rampen die door het Kongres van Verona over het menschdom zyn uitgestort. In 1821 genoot Spanje eenen diepen vrede; de maatregels door de Kortes genomen zouden Spanje tot de eerste en gelukkigste natie der wereld verheven hebben; toen werden er millioenen besteed om het gemeene volk omte koopen en in opstand te brengen; de opstandelingen werden door het Fransche observatie korps gerugsteund; toen de monnikken een gedeelte van het armoedigste en bygeloovigste gedeelte des volks hadden overgehaald tot oproer, valt het Fransche leger zelve in Spanje en dit land wordt voor eeuwen in den nacht van bygeloof en barbaarschheid terug gedompeld.

Fiscaal's Kantoor, den 14den November 1823.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekoalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 15den November 1123.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Gouverneur over Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien, met den minst inschryvende kontrakteren, om aan het Gouvernement een pont en toebehooren; met pontvoerder voor den tyd van twee jaren vast te verhuren; wanneer de gevraagd wordende huur aan het Gouvernement konvenieert.

De gegadingdens adresseren zich met beslotene Billetten, ten kantore van my Raad Contrarolleur der Financien uiterlyk op den 17den dezer, s'morgens vóór elf uren.

Zullende het antwoord op dezelven den 18den daaropvolgende ter eigenste plaatse gegeven worden.

De Raad Contr: der Fin:

NUBOER.

Den 15den November 1823.

TE HUUR.

EENE Buitenplaats, met derzelver woonhuis, bestaande uit een Zaal, drie Kamers, waarby nog eene Regenbak, een Badhuis, Keuken. Paarden Stal, &c. gelegen op Viana, in het 3de Wyk, Huis No. 186, toebehoorende aan Mejufvrouw Dewedowe Vaughan, thans Echtgenote van den Heer K. van Eekhout.

Men gelieve zich tot dat einde te vervoegen by LUCAS HANSZ.

TE KOOP.

BEST SCHRYF MEDIAAN, KARDOES EN BORD PAPIER, FYN ROOD ZEGEL LAK, BESTE SCHAGTEN EN OUWELS. Te bevragen op dit Kantoor.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

7.	bark	Esperanza, Font,	Porto Rico
8.	golet	Twee Zusters, Rynardus,	Coro
	brik	Export, Titcomb,	New York
10.	golet	Trial, Cox,	St Thomas
	——	Tartar, Revans,	New York
	bark	De Hoop, Coudeville,	Ocumares
	——	Fanny, De Hachet,	Bonaire
	golet	Minerva, Brito.	La Guayra
11.	——	Neptunes, Vrolyk,	Aruba
	——	Telemachus, Solagnier,	dito
12.	——	Las Hermanas, Evertsz,	dito
13.	laatje	Cosmopolite, Koolman,	Coro

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

8.	golet	Antelope, Care,	St. Jago de Cuba
	——	Overste van Scholten, Reed,	P Rico
	bark	Groot Kwartier, Boniface,	Maracaybo
	golet	Maria, Chirino,	Porto Rico
	——	Toevallig, Rekwester,	St. Thomas
	——	Liberal, Puix,	Porto Rico
10.	——	Argus, Griffith,	dito
	brik	L. M. Pelham, Langdon, jr.	New Orleans
	golet	Juliana, Luydens,	St. Jago de Cuba
	——	Tartar, Revans,	Puerto Cabello
12.	——	Helena, Eltino,	St. Thomas
	——	Frosine, Gonzales,	St. Thomas
13.	——	Telemachus, Solagnier,	Aruba
	——	Gysbertha, Debrot.	Puerto Cabello
14.	bark	De Hoop, Coudeville,	St. Jans baai

BELANGRYK.

Gelukvolle aanval op de stad Puerto Cabello, by de Colombiaansche armée onder het bevel van de generaals Bermudez en Paez—Generaal Calzada is gevangen genomen en kolonel Carrera gewond.

Op den morgen van den 10den dezer kwam de gewapende Colombiaansche schoener gevoerd door luit. J. Peña, vóór deze haven, en bleef voor eenigen tyd byleggen; zy bragt de belangryke tyding van de bevelhebbers der operatie armée tegen Puerto Cabello, waarvan het volgende uittreksel van eenen brief is, gedagteekend 9den dezer:

"Ten 2 ure gisteren morgen, hebben wy eenen aanval op die stad gedaan, welke ingenomen is, door het beleid en de dapperheid van onze manschappen. De onderneming is zoo gelukkiglyk uitgevoerd, dat er slechts weinige manschappen en officieren des vyands troepen ontvlugt zyn, en eene schuilplaats in het fort genomen hebben, zamen met den opperbevelhebber kol. Carrera, die ligtelyk gewond is, in zyn arm. De sterke vesting San Felipe zal tusschen heden en morgen de onze zyn; want er ontbreekt thans niets, om de drie kleurige vlag daarop te zien wapperen dan de ratificatie door generaal Paez van de voorwaarden der kapitulatie voorgesteld door den Spaanschen bevelhebber.—Generaal Calzada bevindt zich onder de gevangenen; het getal derzelver bestaande uit officieren, soldaten en inwoners, is waarlyk zeer groot, zoo dat men den ganschen dag van gisteren en heden besteed heeft, om de gevangenen inteschepen en de gesneuvelden en gekwetsten weg te dragen."

Kommandant Peña die met deze gewigtige tyding voor het gouvernement belast was, voegt er by dat de aanval buitengewoon levendig was, en dat de dapperheid en vast besluit der aanranders, alles wat hen in den weg kwamen wegruimden, in weerwil van een onophoudelyk vuur van bommen en schroten uit de batteryen, welke zy verachtteden, tot dat de overwinning hunne daden kroonden. Al de kleine vaartuigen in de haven zyn prys en de opperbevelhebbers derzelver gevangen gemaakt. De overwonnelingen hebben het fregat de Baylen, hetwelke als een ponton diende in brand gezet. De trotsche vesting San Felipe hield met schieten op, zoo dra er het muziek van de overwinnende armée gehoord en men daardoor overtuigd werd, dat alles verloren was. De ellendige overblyfseis stelden eenige voorwaarden van kapitulatie vóór, aan de Colombiaansche generaals. Het voornaamste gedeelte der Spaansche armée bevond zich in de stad, toen het gevecht voorviel; het geheel of byna alles sneuvelden of viel in de handen der vyanden.

Z. M.'s korvet de Eendragt, kapt. Schröder, vertrok verledene Maandag met eenige vaartuigen onder deszelfs konvooi naar de eilanden Porto Rico, St. Martyn, en St. Eustatius.

Met de schoener Tartar, kapt. Revans, welke met eenen overtogt van 13 dagen op verleden Zondag van N. York alhier is aangekomen, hebben wy van onze korrespondenten aldaar onze geregelde nieuwspapieren tot den 25sten October ll. ontvangen, welke echter behalven de berigten uit Griekenland, en eenige tydingen omtrent Frankryk en Spanje niets belangryk behelzen.

Met de aankomst van een vaartuig uit La Guayra, hebben wy Caracas nieuwspapieren van onze korrespondenten aldaar ontvangen, loopende tot den 4den dezer. Uit dezelve hebben wy uittreksels gemaakt van de meest belangryke tydingen, welke in onze volgende kolonnen zullen gevonden worden.

Op Woensdag in den voormiddag kwam vóór deze haven, de gewapende Colombiaansche schoener Centella, kapt. Hopner, van La Guayra en Ocumares. Wy vernemen van een passagier die met de loods boot aan de wal gezet werd, dat de kommandant van deze laatste plaats hen berigt had, dat er op dien morgen, eene boot van Borburata aldaar aangekomen was en gemeld had, dat er sedert twee dagen de witte vlag op het fort San Felipe gewaaid had. De Centella vertrok naderhand naar benedens winds, wy veronderstellen naar Maracaybo.

Wy vernemen dat er van hier twee of drie vaartuigen geladen met levensmiddelen, &c. naar Puerto Cabello zullen vertrekken, vermoedende dat het fort aan de Colombiaansche krygsmagt overgegaan is. Wy gelooven echter, dat er geene verdere berigten alhier ontvangen zyn, sedert de laatste aangebragt door de Colombiaansche gewapende schoener, der inneming van de stad door de Patriotsche troepen. Wy laten het aan onze lezers over om te oordeelen, of de stad zonder het fort in bezit kan gehouden worden.

Wy zyn beleefdelyk begunstigd geworden met het afschrift van een besluit van het Spaansche gouvernement te Porto Rico, waarby al de ongelukkigen die door het Colombiaansche gouvernement te Caracas van deszelfs grondgebied wredelyk verbannen zyn, uitgenodigd worden om bescherming en onderstand onder dat gouvernement te komen genieten. Hoe veel verdient dit besluit de goedkeuring van alle menschlievenden, wier harten deel nemen in de smarten van hunne noodlydende natuurgenoten.

Wy hebben dit afschrift in deszelfs geheel eene plaats in ons Weekblad verleend, op dat die ongelukkigen, die zich alhier mogten bevinden, daarvan kennis dragen.

Wy vernemen dat zyne excellentie de bevryder en president van Colombia, met de toestemming van het Kongres op den 8sten Augustus naar Peru vertrokken is.

Het Britsche gouvernement heeft commissarissen uitgezonden, om naar den tegenwoordigen toestand van Mexico en dien van andere Zuid Amerikaansche staten te vernemen,

---

Op den 30-ten Augustus hebben de Colombiaansche fondsen in Londen eene zeer groote daling ondergaan, ingevolge den ontvangst van een besluit van het Kongres van Colombia, hetwelke het kontrakt vernietigt, aangegaan door den Heer Zea voor eene geldlening; maar ten zelfden tyde erkent hetzelve de houders der schuldbrieven, als krediteuren aan, voor die sommen welke aan de Republiek in geld geleend, of in effecten zyn besteed geworden. Deze door het Kongres genomene maatregels, hebben veel opspraak in Engeland gemaakt, en zullen wezenlyk aan het krediet van Colombia veel nadeel doen.

Uit een der St. Thomas nieuwspapieren bemerken wy, dat de hertog van Angouleme, zich in een zyner officiele afzendingen zoo ver uitgelaten heeft, dat wanneer de Kortes zich willen onderwerpen, de vloten en troepen van Frankryk ten dienste van Spanje zoude staan, om hare Zuid Amerika provintien onder het Spaansche juk te brengen.

Bovenstaande versterkt eenigzins een gerucht hetwelke gedurende deze week op dit eiland in omloop was: dat er volgens ontvangene brieven uit St. Thomas, een eskader, met 15000 man Fransche troepen te Martinique aangekomen was om het Spaansche dispotismus, op hare Zuid Amerikaansche bezittingen te herstellen. Wy stellen onze lezers dit vóór als slechts een gerucht en laten aan een ieder over, naar mate hy daarin belangstelle geloof te hechten.

De Senaat en Kamer der Vertegenwoordigers vergaderd in Kongres, hebben de volgende besluiten doen afkondigen.

Het eerste besluit behelst eene vergunning, aan eenen Charles Stuart Cochrane, om uitsluitelyk voor den tyd van acht jaren, een of meer etablissementen daartestellen, met al de benoodigde werktuigen om koper in bladen te slaan. Geen ander persoon of personen mogen binnen dezen bepaalden tyd, zoodanige etablissementen oprigten, in de provintien aan de kust, van den mond van de Orinoko tot Maracaybo.

De kontraktant, verbindt zich aan zyne kant, eerstelyk, om aan het gouvernement te verkoopen, zoo veel koper bladen, als het mogte noodig hebben, en op eene vermindering van tien ten honderd, volgens kourante prys ten tyde der verkooping; tweedens, om by het verkoopen van het koper, de Colombianen de preferentie boven vreemdelingen te geven; ten derden, vermag de kontraktant, de inwoners niet beletten, om zyne werkhuizen te bezigtigen, noch zich met den aard zyner werktuigen bekend te maken, en die genen die daarin toegelaten willen worden, moeten echter vooraf voorzien zyn van een schriftelyk permit, van den politieken regter van het distrikt waaronder hy woont; vierdens, is de kontraktant verpligt, in zyne werkhuizen zes Colombiaansche jongelingen als leerlingen aantenemen.

Het tweede besluit bevat, de onderhandeling van eene geld lening, binnen of buiten het gebied der Republiek met de Colombianen of vreemdelingen, ten bedrage van vyf honderd duizend pattienjes, en deze belening zal betaald worden uit de nationale schatkist.

Het derde besluit handelt over de parel visschery. De uitsluitelyke vergunning om perels te visschen, is aan Rundell Bridge & Rundell gegeven, onder de volgende bepalingen; als: dat zy voor den tyd van vyf achter een volgende jaren mogen visschen, van de noord oost kaap in de Zuid Zee, tot aan de kaap Corriente, en in de Noord Zee, van het noord oosten van de Republiek tot aan de kaap San Roman; en gedurende dezen bepaalden tyd van vyf jaren, vermogen de inboorlingen van Colombia in deze limiten met geene werktuigen te visschen. De kontraktanten mogen vyf jaren langer visschen van kaap Corriente af tot kaap Blanco in de Zuid Zee; en van kaap San Roman in de Noord Zee tot aan den mond van de Orinoko; en gedurende dezen tyd kunnen de inboorlingen van Colombia slechts op de gewoone wyze binnen de voorgeschrevene limiten visschen. In de andere opgegevene limiten, en gedurende den tyd dat de inboorlingen van Colombia visschen, kunnen de eerstgenoemde hunne werktuigen niet gebruiken, dan binnen den afstand van 400 Engelsche ellen. By de expiratie van de eerste vyf jaren, zal de eerste vergunning eindigen, en alle werktuigen welke in beide Zeeën zyn gebruikt geworden, moeten aan de Republiek voor altoos overgeleverd worden en in eenen dienstbaren staat; en by het einde van de andere vyf jaren zullen de previlegien in het 3de artikel toegestaan ophouden, met dezelfde bepalingen om voor altyd aan de Republiek de werktuigen overteleveren en in diezelfde goede orde als boven gemeld.

Gedurende de beide bepaalde tydvakken als in de vorige artikels gemeld staan, verbinden zich de kontraktanten om zoodanige Colombianen toetelaten, die verkiezen mogten zich in hunnen dienst te besteden en de behandeling en het gebruik der werktuigen te leren, en om mede deelgenoot te zyn in hunne visschery.—De kontraktanten verpligten zich om aan de Republiek een vyfde gedeelte van den opbrengst der visschery gedurende den boven bepaalden tyd uittekeren.

Het vierde besluit handelt over het daarstellen van eenen krygsraad in de hoofdstad van Colombia, welke als het hooge geregtshof voor de armée zal beschouwd en alwaar alle militaire regtzaken zullen gebragt en beslist worden, en waarvan alle mindere geregtshoven voor de militairen zullen afhangen.

Demerarie.—Te Antigua ontvangene berigten uit Barbados en Demerarie melden dat de opstand in deze laatste plaats gestild is en er omtrent 3 á 500 negers omgebragt zyn. Verder meldde men echter dat er omtrent 1500 negers onder wapens waren, en zich binnen weinige mylen afstand der stad ophouden, en gedurig de inwoners verontrusten: dit noemt men *wapens nederleggen* aan de zyde der opstandelingen. Men berigtte tevens, dat de zwarten op twee plantagien in Barbados eenen opstand gedaan hebben; maar zyn weldra in rust gebragt.

UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Havana en Matanzas.—Volgens brieven te Baltimore van Matanzas ontvangen, gedagteekend 20sten ll. was de staatkundige toestand der zaken door het gantsche eiland niet zeer gunstig. Het volk is niet geneigd, om na dat het, de vryheid van geweten genoten had, door het afschaffen van de inkwisitie, onder het juk van dispotismus en tyrannie te bukken; en er blyft geen twyfel over, dat zoodra, de koning in zyne vorige magt hersteld en by gevolg de konstitutie vernietigd wierde, dat dit eiland zich onafhankelyk zal verklaren. De onlangs ontdekte zamenzwering in Havana, had iets van dien aard ten doel.

De ambtenaren en verscheidene Europesche

Spanjaarden, waren aan de kant van den alleenheerschenden koning; verscheidene personen van de aanzienlykste en rykste op het eiland waren hierin betrokken. In Havana zyn er een aantal menschen, die daarin belang hadden en verdacht waren, in de gevangenis geworpen.—Te Matanzas heeft men niets kunnen aanvangen, aangezien er geene genoegzame geregelde troepen waren, om het volk in bedwang te houden; en zoo men ondernam, om daar dezelfde maatregels te gebruiken, zoude het slechte gevolgen na zich slepen.

Eene proklamatie, gedagteekend 20sten Augustus van den gouverneur van Cuba, staaft het bovengemelde verhaal. Hy noemt hen zamenzweerders, "een oproerig plot, die onder het voorwendsel om de konstitutie te onderschragen ingeval Spanje moest vallen, niets anders ten doel heeft, dan om de wet en alle order van zaken omvertewerpen, het eiland onafhankelyk te verklaren en eene volks regering daartestellen, onder den hoogdravenden naam van de Republiek van Cubanacan." Hy merkt Don Jose Francisco Lemus, als de belhamemer aan, die op het ontdekken der zamenzwering de vlugt nam, maar opgevat in de stad Guanabacoa en in de gevangenis gebragt werd. Ingevolge deze afkondiging werden er drie vlaggen by de oproerlingen gevonden, meer dan 300 drie kleurige kokkaden, eene groote hoeveelheid geweren, en eene menigte proklamatien welke zoude gestrekt hebben, om het volk aan te hitsen, en waarnit hun bloedig voornemen ten duidelykste blykt.

Brazil.—Berigten uit Maranham melden, dat de ambtenaren en voornaamste der inwoners van die plaats, die omtrent het midden van July, zich tegen het herstellen van het Portugesche dispotismus gekant en ten gunste van de nieuwe keizerlyke regering verklaard hebben, zyn in staat geweest, omtrent den 1sten Augustus by de aankomst van lord Cochrane hunne oogmerken ten uitvoer te brengen.

St Salvador.—Brieven uit St. Salvador melden, dat byna de helfte der Portugesche vloot, zynde 83 in getal, door lord Cochrane is prys gemaakt.

IMPORTANT.

Successful attack on the city of Puerto Cabello by the Colombian army under generals Bermudez and Paez—General Calzada taken prisoner and colonel Carrera wounded.

On the morning of the 10th inst. the Colombian armed schooner Rayo, commanded by lieut. J. Peña, lay off and on this harbor, bringing important intelligence from the commanding officers of the army of operations against Puerto Cabello, whereof the following are extracts, taken from letters of the 9th inst.

"At 2 o'clock yesterday morning, we have made an assault on this town, which was captured by the superior skill and valor of our men. The undertaking was so happily executed, that but a very few men and officers of the enemy escaped and betook themselves to the fort, in company with the commander in chief colonel Carrera, who is slightly wounded in the arm; the strong fortress of San Felipe shall be ours between this and to morrow, for nothing is wanting now to behold the tricolored flag waving on it, but the ratification by general Paez of the terms of capitulation proposed by the royalist chief. General Calzada is among the prisoners, the number of whom in officers, soldiers and inhabitants, is indeed very great, so that the whole day of yesterday and to-day have been employed in shipping the prisoners and picking up the slain and wounded."

Commandant Peña who was instructed to apprize this government of this important event, adds, that the attack was uncommonly brisk, and that the bravery and resolution of the assailants carried every thing before them, in spite of an unremitted fire of bombs and grape shot from the batteries, which they despised until triumph crowned their deeds. All the small vessels in port were captured and the commander in chief of the same made prisoners. The frigate Beylen, which served as a ponton was set fire to, by the vanquished. The proud fortress of San Felipe ceased firing, as soon as the music of the Victors' army was heard to mingle its notes with the air; and convinced that all was lost, the miserable survivors opened terms of capitulation to the Colombian generals. In fact the principal part of the Spanish army, having been in the city at the time of the assault, the whole, or nearly all, either perished or fell into the hands of their enemy.

On Monday last H. M.'s corvette Eendragt, capt. Schröder, sailed for Porto Rico, St. Eustatius, and St. Martyn, having several vessels under her convoy.

By the schooner Tartar, Revans, arrived here from New York, on Sunday last, we received our regular files of the Evening Post up to the 25th of October. We have given the principal items of news from them, which are not however of much importance. With the exception of the struggle, which the Greeks are making to emancipate themselves from the tyranny of the Turks, and some additional information to the affairs in Spain, there appears nothing else worthy of much attention.

By the arrival from La Guayra since our last we received Caracas Gazettes to the 4th inst. and have translated from them such parts of their contents as appeared most likely to interest our Readers, which will be found in our subsequent columns.

The Colombian armed schooner Centella, capt. Hopner, from La Guayra last from Ocumares, came off this harbour on Wednesday, a passenger was landed by the pilot boat, from whom we understood, that being at Ocumares, they were informed by the commodore of that port that a boat came from Borburata that morning, had reported that a white flag had been flying for two days on the fort of San Felipe. The Centella after having communicated with the shore, bore up to leeward, we suppose for Maracaybo.

We understand two or three vessels have been loaded with provisions, &c. bound for Puerto Cabello, under the impression that the fort had surrendered to the Colombian forces. We believe however that no accounts whatever have been received since the news brought by the Colombian schooner, announcing the entrance of the Patriots into the town, we leave it to our Readers to judge whether the town will be tenable without the fort.

We have been politely favoured by a friend with a copy of a decree issued by the Spanish government at Porto Rico, promising an asylum to all those unfortunate Spaniards who have been expelled from the Colombian territories in virtue of a late order issued by the Republican government. We cannot too much applause this benevolent act of the Spanish authorities of Porto Rico, and we give the copy of the decree in order that the unfortunate individuals (should there be any in this island) may take advantage of so laudable an invitation.

Demerara.—A vessel from Barbadoes and Demerara, brought accounts to Antigua that the insurrection in Demerara had been put down, and that from 3 to 500 negroes had been killed. It was also reported that the blacks on two plantations in Barbadoes had risen, but they were soon put down.

There had been engagements with parties of them on the 18th, 19th and 20th, in each of which they were repulsed with great slaughter, while none of their assailants were killed. In the affair of the 20th from 1500 to 2000 negroes were engaged, who were dispersed with the loss of from 100 to 150. The sudden check it is added, which the rebels had received at all points had so broken their spirits that the greater part of them along the coast had laid down their arms. About 1500 were in arms within a few miles of the town, and gave continual alarm to the inhabitants. This does not look like a "laying down of arms" on the part of the insurgents.

FROM EL COLOMBIANO.

ARMY OF VENEZUELA.

Valencia, October 29, 1823.

To the commandant of the first district, colonel Ramon Argula:

SIR,—A letter from the adjudant general of yesterday's date, (No. 316) has the following communication:

"The fort of the Mirador de Solano capitulated this morning at nine o'clock, and the officers and soldiers who defended it are to march this afternoon to the city, they being soldiers on promotion, *(soldados de premio)* and their claims being deposited in the town major's office; but under the condition of not bearing arms against the Republic."

I communicate this important intelligence to you for your satisfaction, and in order that you make it known in the district under your command

God protect you. &c. &c.

JUAN DE ESCALONA,
Second in command.

Sept 30.—Calzada sent here yesterday from Puerto Cabello, ten prisoners belonging to merchant vessels, and two Barcelonese women.—We learn by them that both the inhabitants and troops are well disposed to enter into a capitulation: that Istueta is also of this opinion, and that the only ones who oppose it are Carrera, Picayo, Britapaja, Juan Villalonga, Burguera, Arimendi, Coroja, and Mielas. They have meat and pulse for twenty eight days and above 400 barrels of flour. Yesterday two pilot boats left the port, loaded with families for Curaçao, and they are expecting one with provisions from thence belonging to Tragmeles. But few people remain in the place, and the obstinate Carrera is the only one that keeps up the farce.—He has proposed, in case no succours come from the Havannah, to send to Martinique and seek them from the French squadron; in order to unite with them and fight us; which can be done by merely exclaiming, "Viva el Rey y muera la Constitucion" Their conduct to our English prisoners is infamous—they amount to 30; and they are continually flogging them. They are carrying all the provisions, grenades and balls to the castle. One third of the guns of the Trinchera are field pieces.

By an arrival from Bogota up to the 25th of September, we learn that his excellency the liberator and president departed for Peru, with the consent of Congress, on the 8th of August.

ST. THOMAS.

The British government has sent out to Mexico commissioners to enquire into the actual state of that country as well as of the other states of South America.

Colombian stock experienced a very great fall in London on the 30th August, in consequence of the receipt of a decree of the Congress of Colombia, annulling the contract for the loan contracted by Mr. Zea, but at the same time recognizing the bondholders as creditors to the extent of "the sum which shall be proved to have been furnished for the Republic in money and effects" This measure, on the part of the Congress, has caused considerable irritation in England, and will very materially shake the credit of Colombia.

REPUBLICA DE COLOMBIA.

En la mañana del 10 del corriente se presentó frente de este puerto, el corsario Rayo de la República de Colombia, y vino á tierra su comandante el alferez de fragata J. Peña, trayendo consigo comunicaciones interesantes de los generales Paez y Bermudez fechas en la plaza de Puerto Cabello el 9; por las cuales dicen que el dia anterior 8 á las dos de la mañana fué asaltada aquella plaza; y que la fortuna y el valor de los soldados les hán hecho poseedor de ella. Que la operacion tuvo tan buen exito, que muy pocos oficiales y soldados enemigos pudieron escapár al castillo. con Carrera herido levemente en un brazo. Que el castillo en todo aquél dia 9 les será entregado, pues solo falta para que flamee el pabellon de Colombia en sus orgullosas baterias, que ratifique el general Paez las proposiciones de Carrera. Que el Señor Calzada há caido prisionero, con porcion de oficiales, tropa, y paysanos; y que despues darán noticia circunstanciada de esta gloriosa jornada, que será marcada entre las muchas que distinguen la historia militár de Colombia.

El comandante Peña que vino tambien encargado de noticiarlo al gobierno, há informado que fué horrorosa la accion, y tal el denuedo de los asaltantes que por los fuegos de todas las baterias trepaban á bayoneta, burlandose de las balas de cañon. de fusil, bombas, y granadas, hasta que triunfaron: que cayó tambien prisionero y herido el comandante de las fuerzas sutiles, y todos los buques: que á la Baylén, que hacia de ponton, le dieron fuego los vencidos; y que todo el dia 8 y el 9 se pasó embarcando prisioneros, y recogiendo muertos y heridos, tan luego como cesó el castillo sus fuegos que fué al momento que oyó resonar la musica del egercito vencedor á su frente, lo que lo convenció que todo era perdido, y entró en negociaciones por los miserables restos, pues todo lo principal del egercito estaba en el pueblo, y cayó prisionero.

ESPAÑOLES Y AMERICANOS,
Espulsados de las provincias de Venezuela.

El gobierno de Puerto Rico al saber los ultimos acontecimientos que os han envuelto, se ha derigido los habitantes de esta fidelisima provincia, para decirles lo siguiente:

"*Habitantes de Puerto Rico*.—Graves acontecimientos obligan al gobierno á excitar vuestra conocida sensibilidad. El quisiera eximirse de este paso si el interés de una parte del género humano no le reclamase imperiosamente.

Acaban de llegar comunicaciones de la isla de Curazao El gobierno actual de Caracas ha llevado al cabo el escandaloso decreto de su congreso sobre la expulsion de los naturales de la España Europea. de los de las islas Canarias, y de los mismos americanos adictos al gobierno de la nacion española. Centenares de hombres pacificos y honrados han sido arrancados de sus hogares, separados de sus familias, sepultados en prisiones, y arrojados de aquel pais. Muchos habian llegado ya á aquella isla y el resto estaba para embarcarse en La Guayra dejando en manos de sus opresores el fruto de años de honradez, de tareas y fatigas.

Asi han consumado sus proyectos hombres sin prevision en lo futuro, y á quienes solo dirigen ó las pasiones odiosas ó los intereses del momento. No conociendo ó no queriendo conocer los que les son verdaderos, han puesto pendiente de sus cabezas la cortante espada que pueda herir mortalmente asi estas como las de sus hijos.

Centenares de estos desgraciados, juguete de las pasiones, de los partidos y de la fortuna arribarán á estas costas buscando un asilo fraternal, y dispuestos á aumentar vuestra prosperidad con su industria, su trabajo y honradez.—Muchos tambien partidos de aquel pais en 1821, y residentes en Curazao aumentarán este numero trayendo consigo los capitales que pudieron salvar de la calamidad general.

Habitantes de Puerto Rico: apresuraos á recibir á vuestros hermanos, dignos de mejor suerte y de vuestra hospitalidad. No encontrareis en ellos si no las virtudes y conducta de tantos que les han precedido.

Alcaldes y Ayuntamientos constitucionales de esta isla: Apresuraos igualmente á manifestar al mundo que sois dignos del nombre de padres de la Patria, prestando á nuestros desgraciados hermanos cuantos auxilios estén á vuestra alcance.

El gobierno espera de todos que su voz y deseos no serán desatendidos; pues dando el primer ejemplo no quedará cosa alguna que hacer por su parte."—Puerto Rico 10 de Octubre de 1822.—El gefe politico superior.—Francisco Gonzales de Linares.

Estos son los sentimientos del gobierno de Puerto Rico: estos sus deseos, Justo es que correspondais á ellos, y os apresureis á no dejarlos insignificantes cualquiera que haya sido vuestra opinion, el gobierno os recibirá con los brazos abiertos; y hallareis entre nosotros paz, seguridad, y verdadera libertad.

Puerto Rico 10 de Octubre de 1823.
El gefe politico superior,
FRANCISCO GONZALES DE LINARES.

FROM AMERICAN PAPERS.

FRANCE AND SPAIN.

The latest accounts received in London from Paris are dated the 3d September and from Madrid the 28th August. There can be no doubt that the French army was defeated in the attack on Matagorda. The silence kept up by the government papers, had led to some doubts as to the truth of the first report of this disaster, but subsequent arrivals tending to confirm it. The funds at Paris fell considerably, and, according to the London Courier, the situation of affairs at Cadiz had caused considerable uneasiness to the French government.—Every attempt at negociation had failed, and there was no ground for believing that better success would attend any future proposals.—The bombardment which we had been repeatedly told was positively to commence on the 20th August, had been postponed to the 28th of that month, on account, it is said, of the non-arrival of Mr. Ward with despatches from England.

A great parade is made in the Paris papers about the immense force which was collecting by sea and land to attack Cadiz. A thousand pieces of cannon we are told would be directed against the city, which could not fail to compel those within its walls to surrender. We are almost disposed to smile when we read these gasconading accounts, and call to our remembrance the mighty efforts of Napoleon to reduce the place, and how completely his designs were frustrated. We observe that the duke d'Angouleme, has, in imitation of Napoleon, *dignified* one of the batteries erected in front of Cadiz with his own name, but it is not said that he has followed the example of his predecessor in causing mortars to be prepared capable of reaching the point of attack. Even though he had, there is no reason for believing that he will be more successful in his attempts to reduce the place.

We can only account for the strange conduct of the duke d'Angouleme, by supposing, as has been already stated, that he had received peremptory instructions from Paris to carry the place, *cost what it would*; for after the positive refusal of the Cortes to listen to the terms he had proposed, it cannot be imagined that he would expect that body to be frightened into compliance by threats which they well knew he could never carry into execution. We apprehend, therefore, that the French army before Cadiz is doomed to experience the fate which fell that of Napoleon, and thus teach another lesson to despots, that all attempts to subjugate a people who are determined to be free, are vain and fruitless.

In the meantime, says the London Courier of the 6th September, the war lingers; the summer is hastening to a close, and there is reason to expect that matters will remain thus undecided till the rains set in. Aware of these increasing difficulties, the French government, as might be supposed, was anxious, if possible, to effect a speedy termination of the campaign.

A letter from a French officer d'Etat-Major, dated Port St. Mary's, August 23d, gives some interesting particulars relative to the affairs of Spain not noticed in the Paris papers. It states that the new recruits were much dissatisfied, but being assured that on reaching Cadiz their fatigues would end, as the place would be theirs, they were pacified. The duke d'Angouleme had been feasted by the priests and nobility in the towns through which he passed; but the middling class of people never appeared. They had all joined the revolutionary volunteer corps, and their houses and property were destroyed. The hospitals near Cadiz were crowded with sicks; the respectable residents had retired to the vineyards and farms, as the unhealthy season approached, and the heat was suffocating "*Le Peste*, (continues the writer) haunts the minds of the men, who remember that last year they formed the *cor don sanitaire* to save France from its effects, and know themselves to be now in its cradle; at this moment the thermometer is at *ninety*. The prince uses every effort to inspirit the troops; his cares are unceasing.—Reports had been in circulation that his presence was called for in Catalonia. His royal highness has sworn not to desert his followers; he lost no time in reviewing the troops, and pointed to Cadiz as a reward of the brave.—There is but one desire in the army—"to terminate the war." Could we fight, victory is ours; but *the position of Cadiz is unassailable*; marshes and water surround it on every side; we see no enemy; some wandering bands infest our flanks and rear; Mainchi in the mountains, and Fenfreda in the Condado hover around, cut off our stragglers, but fly the moment our troops approach, and only intercept our communications. In this *cul de sac* we await events; September approaches; the prince feels our situation; he knows the soldiers wish to attack the enemy; that our fine army already suffers from sickness and fatigue; his mind embraces all the circumstances. To remain or retreat would be unworthy of Frenchmen—it would be dangerous; to conquer is difficult. In my next I hope to give you the detail of great events."

Paris, Sept. 7.

"*Head quarters, Santa Maria, Aug.* 31

At 3-4 past 2 o'clock, the Trocadero was carried with great vigor, in sight of the duke d'Angouleme. The enemy had about 150 men killed and 250 wounded, and we made 900 prisoners and took more than 50 pieces of cannon in the batteries."—*Paris Moniteur.*

A vessel has arrived at Boston, which passed Gibraltar on the 18th September, and spoke the brig Emeline, which left that port the preceding evening, and from which information was obtained that the French was in possession of Tariffa. Had any event of importance taken place before Cadiz since the taking of fort Trocadero, it is more than probable the captain of the Emeline would have heard of it, and mentioned it. Here then we have another 18 days elapsed without its appearing that the invaders had been able to begin the bombardment, which, it was *officially* announced, was to commence about a month previous.

It is asserted by nautical men that the French cannot blockade Cadiz by sea. In September the Levant wind begins, and when coming from the eastward, the blockading squadron cannot touch a single vessel. In October the southwesters prevail, and then the French will be unable to keep their cruising ground, and will be glad to seek shelter in Gibraltar, and to get out again they must wait for a Levant wind.

Portugal.—It appears, says the London Times of the 9th September, that the legitimate government of Portugal has made common cause with the Bourbons; and is forthwith (according to the French papers) to join in the blockade of Cadiz.

RUSSIA.

There appears to be some object of importance contemplated by the emperor of Russia; but whether it refers to Turkey or to Spain, is not so very apparent. Alexander is stated in the Paris papers to have left Petersburgh on the 27th of August on a grand tour through his empire. He was to visit Odessa and inspect the army; then proceed to Bessarabia, and return to the frontiers of Russia and Poland, where he would review his army cantoned there, which is said to amount to 80,000 troops, commanded by the grand duke Constantine.

GREECE.

There are accounts from Zante of the 16th July, giving such minute details of the defeat of the Turks at Thermopylæ, in the early part of that month, as to remove all doubts on the subject. The first shock is represented to have been very violent, and the carnage great on both sides; but after two hours hard fighting the Turks were repulsed, and sought safety in flight, leaving behind them 2,000 killed and 600 prisoners; besides 3,000 wounded. Among the prisoners were Bekin Pacha and 17 Beys—The Greeks say they never made so great a capture. The whole of the Turkish artillery, ammunition, provisions, and a number of camels, fell into the hands of the conquerors.

Havana and Matanzas.—A letter received at Baltimore from Matanzas, of the 20th ultimo states, that the political aspect of affairs in the mother country, had created considerable agitation throughout the whole island. The people after enjoying the liberty of conscience, by getting rid of the inquisition, were by no means disposed to submit their necks to the yoke of despotism and tyranny, and if the king should be restored to his former power, and consequently the constitution abolished, there scarcely remained a doubt but that this island would make an attempt to free itself, and form an independent government.

The conspiracy recently discovered in Havana, had something of this kind for its object.—The government authorities and many of the European Spaniards were in favour of the king without the constitution, and had attempted to cast a degree of odium on the late movement, of which in the opinion of many it was undeserving. Several persons of the first talents and wealth on the island were concerned in it. In Havana, a great number of the interested and suspected had been thrown into prison.—They had as yet done nothing at Matanzas, as there were not sufficient regular troops to keep the people in awe, and if they were to attempt to use the same measures there, it would be attended with different consequences.

A proclamation issued by the governor general of Cuba, on the 20th August, corroborates the above statement respecting the views of those who aimed at bringing about a change in that island. He denominates them conspirators, "a revolutionary faction which under the pretext of maintaining the constitution in case Spain should fall, aimed at subverting all law and order, declaring the independence of the island, and establishing a democratic government under the sonorous title of the Republic of Cubanacan." He designates Don Jose Francisco Lemus, as the head of the conspiracy, who, on its discovery, took to flight, but was caught in the town of Guanabacoa, and confined to prison, to await his trial. According to this proclamation, three revolutionary flags, more than three hundred tricolored cockades, a great quantity of fire arms, and a multitude of incendiary addresses, were discovered, which proved the sanguinary designs of Lemus and his accomplices, none of whom that remained on the island, could escape the pursuit of the authorities.

General Morales is stated to have written a saucy letter to the governor of Cuba, demanding money to support his troops, and as there was none in the treasury a loan had been opened for 250,000 at 12 per cent interest; to pay which an additional duty had been laid of 25 cents on every box of sugar and on every quintal of coffee exported. The countess of St. Esteban, a lady of rank, is said to have written to the governor, that she had 40,000 dollars, which were at his disposal, for which she declined receiving any interest. Whatever the interest amounted to, she desired his excellency to appropriate to the necessities of Morales and his soldiers.

The fourth battalion of the city of Havana, had made a contribution of 5589 dollars for the purpose of rendering assistance to the mother country, in the present struggle against the French.

Extract of a letter to the editor of the Norfolk Beacon, dated Havana, October 4.

"The Spanish schooner Segunda Gallega, arrived here this day. She sailed from this port 22 days since for Vera Cruz, with a rich cargo. Having arrived within twenty leagues of her port, she was taken by the Colombian brig Vencedore, and Mr. Savage, prize master, and 8 men, put on board and ordered for La Guayra. Three days since, being off Cabanas, a few leagues from this port, and short of water, the prize master, thought fit to go on board an American schooner then in sight, and get a supply. Accordingly he with two of his crew went on board, leaving six of his crew on board the prize, and three of the Spaniards; two of the prize crew joined the three Spaniards who were prisoners, and without the least resistance retook her and brought her into this port. We have no other particular news here."

Brazil.—Advices from Maranham received at Salem state that the authorities and principal inhabitants of that place, who had about the middle of July declared against the re-establishment of despotism in Portugal, and in favor of the new imperial government were able on the arrival of lord Cochrane about the 1st of August to carry their views into effect. Para had also joined them on the 11th. The whole control, it is said, was in the hands of his lordship, who carried matters with a high hand, seizing the ships and property of the European Portuguese merchants, amounting to about one million of dollars, and sending it to Rio for adjudication.—He had also imprisoned several merchants, and the business of the place had in consequence greatly relaxed.

Chili.—The Chilian government, by an act of the 25th of June, has declared every one born within the territory of the Republic; every one who treads the soil of the Republic; and all who have hitherto been slaves—to be absolutely free, from and after the passing of the act, and entitled to the rights of citizens.

Peru.—Captain Baldwin, of the brig Cera, which arrived here yesterday from Rio Janeiro, reports that on the 18th of June, the Spanish forces under Canterac and Valdez, about 7000, entered Lima, the Peruvians about 4000, and many of the inhabitants having retired from the city without making any resistance. The Patriots at first proceeded at Callao, but they intended leaving for Huanchaco, and to make that place the seat of government during the occupation of Lima by the Spaniards. On Canterac entering the town he demanded 300,000 in money, and some clothing and arms for his troops, the former only was furnished. The royalists attacked Callao on the 25th June, but were repulsed with some loss.

Letters, dated Callao July 12th, being two days later than the accounts we published from this place on Monday, speak of the Spaniards being then about half way between Lima and Callao. The Patriot forces, with the exception of about 2000 Colombians who remained to defend the castles, had all been sent off either to the Intermedios or Pisco, with the view of beating the enemy in that quarter, and cutting off their retreat. Foreigners are allowed to pass between Callao and Lima, by having passports from the proper authorities on each side, and the conduct of the Spaniards thus far, has been extremely moderate.

St Salvador.—Letters from St. Salvador, of the 24th August, state, that nearly half of the fleet, 83 sail, which left that city for Portugal, with the troops of general Madeira, had returned, prizes to lord Cochrane, who was then blockading the harbor. The command of the army had been taken from general Labatas, who had been arrested on charges of receiving bribes from the enemy, and given to general Lima, a young and popular officer. The accusation, however, was considered unfounded. The city was tranquil; the productions of the country high, and American produce nominal.

From Vera Cruz.—An arrival at this port has brought Vera Cruz papers to the 19th September, in which it is stated that several of the provinces were much agitated on the subject of the new organization of the government. Although most of the inhabitants were in favor of a confederation of the states, this was opposed by some whose private interest was of more consequence to them than the public welfare. The Mexican government had advertised for a loan of eight millions of dollars, to be subscribed for by citizens, and contemplated another loan of 20 millions to be negociated with foreigners. Congress was to assemble on the 31st October.

Verbal accounts say that a fort had been erected at Point Mocambo, in order to reduce the island of Sacrificios, in the hands of the Spaniards. The governor of St. Juan de Ulloa had sent in a flag of truce to state that if a gun was fired on the island, he would open the guns of the castle on the city, and lay it in ashes. But all hostilities were suspended until the arrival of general Victoria from Jalapa, who, it was expected, would settle the affair.